

Lidingö

MAGASIN

#41

RETUR SOM KONST

*Nytänkande återvinning
i Stockby*

Nybyggare med ambitioner

Så blev Brevik Guldkusten

ENTUSIASM SOM SMITTAR

*Simmareset Josefin Lillhage förmedlar
träningsglädje*

Upplevelser i en liten ask

*Skapa glada barndomsminnen
med Happy Factory*

Lidingödagen

En dag fullproppad med aktiviteter

ANNICA LILJEBLAD

PERSONLIGT

Äntligen hemma

Hon är ett levande bevis för att det aldrig är för sent att byta karriär. Annica Liljeblad kände att något saknades och bytte för några år sedan spår helt. Nu trivs hon som fisken i vattnet. Följ med hem till hennes varma och välkomnande villa.

TEXT: SOPHIA SUNDBLAD | FOTO: GUSTAV KAISER

PERSONLIGT

PERSONLIGT

IETT PERSONLIGT inrett sekelskifteshus på centrala Lidingö bor skådespelerskan Annica Liljeblad och hennes familj, bestående av maken Anders Liljeblad och de två döttrarna Klara och Wera. Hunden Zelma, en engelsk springer spaniel, bor också här och det var på grund av deras första hund, Honken, som Annica och Anders hamnade på Lidingö. Den lilla tvåan i Birkastan de bodde i innan dess var visserligen fin, men det blev för svårt att rasta hunden. Paret bestämde sig för att testa livet utanför stan och fick hyra Annicas SVT-kollegas radhus på Blomstigen, där de trivdes väldigt bra. Så när de fick syn på ett sekelskifteshus som var till salu några stenkast bort, så slog de till. Detta var i början av 1990-talet och sedan dess har de renoverat, som Annica säger med ett leende.

- Huset var i dåligt skick, men känslan var ändå bra här. Det doftade gott i huset och det var gediget byggt, så det kändes verkligen värt att renovera det. Och vi håller fortfarande på - så är det ju med gamla hus. Det är ett urmysigt hus, som vi stormtrivs i. Vi har renoverat varsamt och för ekonomins skull lite i taget. Det finns ju alltid saker att göra med trähus.

ANNICA OCH FAMILJEN trivs väldigt bra på Lidingö, med närheten till naturen och samtidigt innerstan. Dessutom har de

trevliga grannar och har genom åren fått många vänner här. När de behövde en utmaning flyttade familjen till London i ett par år, men numera har de svårt att tänka sig att flytta härifrån.

- Vi blir kvar. Vi har testat att bo i storstad och smakat på tanken att flytta in till innerstan, men som det känns just nu blir vi kvar på ön länge.

ANNICA FÖDDES annars i Göteborg, av en svensk pappa och en tysk mamma och bodde sedan i Tyskland fram till och med de första skolåren, när de flyttade till Göteborg igen. Kanske var det den tyska anknytningen som gjorde att hon drogs till det internationella. Efter skolan arbetade Annica på Svenska mässan i ett antal år och sedan på UD och World Trade Center. Men hon kände också att det var något annat som lockade. Annica hade varit med i skolteatern som barn och tyckte om känslan hon fick där. När hon såg att SVT annonserade efter hallåor sökte hon, eftersom det kändes besläktat med skådespeleriet. Hon blev hallåa och var till och med julvärd i TV2 två gånger.

Efter några år på SVT sökte hon sig vidare till TV4. Hon hade hört talas om att de skulle producera ett program som hon kände passade henne som hand i handske. Programmet kom att heta Emmas hus och

EGENRITAD. Annica har själv designat, och sedan låtit tillverka, lampan som hänger över matsalbordet.

PERSONLIGT

HÄR HÄNGER HONKEN. Andare döpte Honken efter legendariske ishockeymålvakten Lasse "Honken" Holmqvist, som sa att stolarna var hans bästa vänner. Nu pryder hunden Honken än prals i vardagsrummet.

PERSONLIGT

GILLAR ATT MÖBLERA OM. – Påbåligt får jag bara för mig: "Nå, nu gör vi om här." Lyckligtvis är Anders Ikadan, säger Annica.

ANNICA LJLJEBLAD
I KORTHET

FÖDD: i Göteborg en solig augustidag 1962.

BOR: Hersby.

FAMILJ: Gift, två döttrar och en hund.

ÖÖR: Skådespelare.

AKTUELL SOM: Grevinnan i filmen "Lasse och Inga i Berget" m.m.

INTRESSEN: Många!

FÖREBILD: Helen Mirren, Meryl Streep och fantastiska Sif Ruud.

MOTTO: "If you can dream it, you can do it".

VILL SLÅ ETT SLAG FÖR: Att våga vara värlig!

DET BÄSTA MED LIDINGÖ: En oas för kropp och själ nära stan.

FAVORITPLATS PÅ LIDINGÖ: Ekogårdens matsal efter en långpromenad.

ANNICA TYCKTE FÖRST att Anders var lite galen. "Så kan man inte göra när man har fyllt 50 år." Men han stod på sig och rådde henne att gå en utbildning, för att komma ikapp. Hon hittade en åtta veckor lång filmskådespelarutbildning och kände sig hemma direkt.

Efter den första, korta kursen kände Annica att det inte fanns någon återvändo längre. Hon började på en tvåårig skådespelarutbildning - på Actors Studio Stockholm - och har precis i dagarna tagit examen. Men redan under utbildningen fick hon flera film- och tv-roller.

Att hon trivs med skådespelariet syns i hela hennes uppenbarelse när hon berättar om det.

- Jag älskar att axla de olika karaktärer jag spelar. Det är jättehäftigt att gå utanför sitt eget jag och krypa in under en annans skal. Jag är "in heaven".

Den lilla tvekan Annica hade känt inför att slå sig på skådespelaryrket så sent i livet försvann fort. Hon blev genast accepterad av lärarna och av sina avsevärt yngre kurskamrater. Under utbildningens gång kände hon sig ålderslös.

- Ingen skrattade åt mig. Enda gången de tyckte att min ålder märktes, var när vi skulle välja musik till olika stycken. Där har man inte hängt med de senaste åren.

Varför tror du att det dröjde så många år innan du hamnade där du är och trivs så bra?

- Kanske för att jag behövde samla på mig livserfarenhet och bli riktigt trygg. Till viss del beror det nog också på att jag har oroat mig för att folk ska tänka att jag gör det för att bli kändis. Men det handlar absolut inte om att bli känd. Jag har redan provat på ett kändisskap och det i sig är inget eftersträvanvärt. Yrket skådespelare verkar också laddat för folk, även för mig. Jag har tänkt: "Inte kan väl jag?", och: "Folk kommer att tycka att jag är uppblåst. Men nu är jag tillräckligt gammal för att strunta i vad andra tycker och lyssnar istället på vad mitt hjärta säger mig."

- Jag trodde att jag var hemma redan när jag var på tv, för det är också roligt och jag vet att jag är en bra programledare, men jag har alltid sökt mig till något slags scen. Jag har alltid känt att jag har ansvaret för att berätta saker. Om ingen annan tar för sig och berättar, så gör jag det. Då tar jag tag i mikrofonen och ser till att det blir sagt. Sådan har jag alltid varit. Det här är något jag har i mig naturligt, och det är härligt att få blomma ut i det.

Du är ett föredöme.

- Det är jag i så fall gärna. Om jag kan inspirera någon annan att ta ett avgörande steg i ny riktning, så skulle det glädja mig enormt mycket. ♣

EN DÖFT AV INDIEN.
Incienterst går igen - flera rum.

”Jag längtade efter att få vara en del i ett kreativt sammanhang igen, en del av ett team, som jobbar tillsammans mot ett mål. Jag hade varit ensamföretagare i många år och saknade samarbetet.”

Annica var programledare. Det var matlagning, soffintervjuer med olika gäster och inslag om allt mellan himmel och jord.

- Det passade mig så bra! Jag fick vara nyfiken och ställa frågor och fick träffa hundratals intressanta personer. Hur roligt som helst. Jag blir faktiskt fortfarande igenkänd som ”Emma”.

ANNICA TRIVDES VÄLDIGT BRA. Samtidigt var inspelningstakten hög, flera program om dagen hela veckan, och hon ville skriva sina intervjufrågor själv, trots att det fanns en redaktion. Det höga tempot tärde på henne och dessutom hade hon även annat i tankarna:

- I den vevan hade jag och Anders blivit godkända som blivande adoptivföräldrar och fått veta att de hade valt oss som föräldrar till lilla underbara Klara, 4 månader gammal. Efter beskedet fick vi vänta ett halvår innan vi äntligen förenades. Under

PERSONLIGT

det halvåret handlade många av mina program i Emmas hus konstigt nog om adoption, säger Annica med glimten i ögat.

- Inger kunde vara viktigare än vår dotter och när jag började må för dåligt av stressen sade jag upp mig från TV4.

OM ÅREN I TV-RUTAN var hektiska jobbmässigt var de följande åren desto mer harmoniska. Annica var hemmamamma på heltid och även Anders såg till att vara hemma mycket under de åren, för att Klara skulle få ett så fint mottagande som möjligt. Den lilla familjen svetsades samman.

Efter åren som hemmamamma startade Annica och Anders firman Liljeblad & Co. Inom ramen för det företaget sysslade Annica med en mängd olika saker. Mestadels var det film- och tv-relaterade projekt, men hon skrev också en kokbok tillsammans med TV4-kocken Anders Levén och hade olika PR-uppdrag, bland annat för OS i Sorji.

Det är nog också många Lidingöbor som känner igen Annica från tiden när hon drev butiken Strössel i Vasaborgen, där hon sålde hammöbler, gåbortpresenter och även accessoarer för mestadels mammor.

- Det var en härlig tid, men det kräver mycket närvaro i butiken och det är svårt att kombinera med småbarnsliv. Jag satte upp en skylt med öppettiderna ”inte alltid, men ganska ofta”. Men jag var där nästan jämt och Klara fick hänga med. Det var väldigt roligt, men kostade mer än det smakade.

DET VAR SVÅRT att få ekonomi i det och Annica lämnade butiken vidare till två väninnor. Hon gick tillbaka till den egna verksamheten i Liljeblad & Co och radade där upp framgångsrika uppdrag.

Till det yttre verkade allt bra: Wera hade kommit, familjelyckan var fullkomlig, alla mädde bra och ekonomin var bra, men Annica kände att det var något som saknades. Återigen började skådespelardrömmarna göra sig påminda.

- Jag längtade efter att få vara en del i ett kreativt sammanhang igen, en del av ett team, som jobbar tillsammans mot ett mål. Jag hade varit ensamföretagare i många år och saknade samarbetet. Det var min älskade man som fick mig att ta steget. Han såg att jag var intellektuellt understimulerad, det saknades en pusselbit, och sa åt mig att nu satsa på skådespelariet. Och han hade rätt, jag kände mig inte ”hel”, med risk för att låta pretentiös.